

at vi har lavet en gensidighed i vores lov, idet vi jo har en mulighed for i dansk lovgivning at afvise folk, som opfylder kravene til asyl, hvis de har en tættere tilknytning til et andet land. Det, vi hermed afskaffer, er, at det samme gør sig gældende for Danmarks vedkommende.

Det ønsker vi at kigge nærmere på og ønsker derfor forslaget tilbage til udvalget mellem anden og tredje behandling, også for at kunne stille det ændringsforslag, vi egentlig havde forventet, at regeringen havde stillet efter første behandling.

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Så har jeg udtalt mig uklart. Disse måske 50, som har fået asyl ved at søge på en ambassade, har normalt ikke været truet af forfølgelse i det land, hvor ambassaden ligger. De har normalt ikke været truet af forfølgelse i det land, hvor ambassaden ligger. Det er jo noget andet end det, hr. Søren Søndergaard sagde.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Det ser jeg meget frem til, at vi imellem anden og tredje behandling får dokumenteret fra ministerens side. Det er jo selvfølgelig ikke et spørgsmål om, at man er udsat for forfølgelse i det land, hvor ambassaden ligger, hvor man søger, men om man risikerer tilbagesendelse til det land, hvor forfølgelsen foregår fra. F.eks. er der jo typisk her tale om folk, som kommer fra Afghanistan, hvor de har været udsat for forfølgelse, og hvor spørgsmålet så er, om de er i sikkerhed i Pakistan eller risikerer tilbagesendelse. Det er ikke et spørgsmål, om de er forfulgt i Pakistan. Men det får ministeren jo mulighed for at dokumentere her mellem anden og tredje behandling.

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Jeg skal gerne oversende en redegørelse for dette her, men jeg vil gøre opmærksom på noget, som har været underbetonet i den debat, der har været, nemlig at de ganske få, der får asyl på en dansk ambassade, normalt ikke, som jeg sagde, får det, fordi der er risiko for forfølgelse i det land, hvor de er. De får det, fordi de ofte har tilknytning til Danmark. Det er det, som er det afgørende, og det er jo en anden historie end den, der beskrives her, hvor det nærmest ser ud, som om vi spærrer døren for folk, som er i umiddelbar fare.

Birthe Rønn Hornbech (V):

Da forretningsordenen ikke tillod mig at komme med en kort bemærkning til De Radikale, må jeg svare her i anden runde. Den radikale ordfører har hele eftermiddagen gjort meget ud af at prøve at påvise, at nu diskriminerede man danskere, til trods for at det er den modsatte sang, vi har hørt de sidste 10 år. Men så lige her på faldebet kom der den modsatte argumentation. Nu skulle forslaget nærmest være i strid med grundloven. Det er jo noget af et angreb på Folketingets ledelse, Folketingets formand, at forslaget så overhovedet har fået lov at gå igennem.

Men det er også ganske usandt. Der står jo ikke et eneste sted i dette lovforslag eller dets bemærkninger, at afstamning skulle være afgørende for at få opholdstilladelse. Vi kender godt grundloven. Næh, det, der er tale om, er såmænd bare det tilknytningsprincip, som fru Elisabeth Arnold og hendes regeringsparti indførte. Det præciseres og beskrives på en lidt anden måde, men princippet har fru Elisabeth Arnold jo selv stemt for, da hendes parti sad i regering.

Kl. 16.10

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Jeg vil gerne benytte lejligheden til at spørge ministeren, om en liberal minister virkelig kan mene, at det er et problem, at folk har hyppige ferieophold i et land, i forhold til om de finder ægtefæller i det pågældende land. Det står i det her notat. Kan det virkelig være rigtigt, at ens feriemønster skal være afgørende for, hvor man må finde sin ægtefælle, hvis man ønsker at bosætte sig i Danmark?

Så vil jeg også godt spørge ministeren, om ikke han kan bekræfte, at det er rigtigt, hvad fru Elisabeth Arnold tidligere har sagt, at ægtefællernes familiemæssige bånd til Danmark set i forhold til ægtefællernes familiemæssige bånd til ansøgerens hjemland, f.eks. om den herboende har nære familiemedlemmer bosat i ægtefællens hjemland, og om den herboende har forældremyndighed eller samværsret over mindreårige børn bosiddende i Danmark, er noget, der bliver taget i betragtning med hensyn til, om man kan få ret til familiesammenføring i Danmark.

Så derfor har man rent faktisk familiemæssig og etnisk tilknytning med i vurderingen. Er det ikke i strid med i hvert fald nogle af intentionerne, der er i det, som fru Elisabeth Arnold refererede til?